

Як душа до душі заговоре...

Дмитро Загул

Як душа до душі заговоре
Про далекий і страчений рай,
То здригаються скелі і гори
І змовкає журливий ручай.

Вони знають той смуток душевний,
Що в піснях виливають серця,
Вони чують той голос таємний,
Що шепоче до серця співця.

І того так здригаються гори,
І того затихає ручай:
Їм знайоме всесвітнє горе
І за згубленим раєм одчай.